

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/170/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611207154
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8611207154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. č. XX, občan SR zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Námestie SNP č. 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej Slovenskej republike, Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o náhradu škody vo výške 81.903,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7C/223/2011-161 zo dňa 17.09.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 712,22 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 81.903,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od 04.11.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanej uložil nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 4.350,73 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 120 ods.1-3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení platných a účinných predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), §§ 1 písm. a), 2, 3 ods. 1,2, 4 ods. 1, 5 ods. 1, 6 ods. 1,2, 9 ods. 1,2, 15 ods. 1, 16 ods. 1, 17 ods. 1, 18 ods. 1-3, 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v platnom znení a účinnom znení (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“), §§ 1 ods. 1, 420 ods. 1,2, 517 ods. 2, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platných a účinných predpisov. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ako prvý predpoklad časti uplatňovanej škody, túto otázku považoval prvostupňový súd za právne uzavretú, a to uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.09.2007 č. k. 2S/19/2006-40, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2007. Predmetným rozhodnutím bola v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy žalovanej uložená povinnosť konať a rozhodnúť o žiadosti žalobcu o priznanie úrazových dávok zo dňa 04.08.2006 v konaní č. 300-409/2006 v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd rozhodujúci o náhrade škody je týmto rozhodnutím viazaný a v tomto konaní otázku nesprávneho úradného postupu nemohol riešiť ako otázku predbežnú. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu

trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, vzniklo poškodenému právo na náhradu škody, ktorá mu bola týmto rozhodnutím spôsobená, t.j. vzniklo mu právo na plnenie.

Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutí, ako ďalší predpoklad časti uplatňovanej škody, túto otázku považoval prvostupňový súd za právne uzavretú rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.01.2011 sp. zn. 1Sžo/18/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.02.2011. Predmetným rozsudkom Najvyšší súd SR rozhodol tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 23.02.2010, č. k. 1S/60/2009-35 zmenil tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 11.09.2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 02.10.2009 zrušil a vec vrátil sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň vyslovil v citovanom rozsudku záväzný právny názor, ktorým bola Sociálna poisťovňa v ďalšom konaní viazaná. Rozhodnutia žalovanej boli teda zrušené ako nezákonné. Súd rozhodujúci o náhrade škody je týmto rozhodnutím viazaný a v tomto konaní otázku nezákonnosti rozhodnutí žalovanej nemohol riešiť ako otázku predbežnú.

Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že žalovaná bola v zmysle § 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení viazaná rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 21.04.2006 sp.zn. 2C/20/2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2006 a vykonateľnosť dňa 03.06.2006 a tento rozsudok mal vplyv pre konanie vo veci sociálneho zabezpečenia vo veci určenia výšky úrazovej dávky. Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 21.04.2006, č. k. 2C/20/2005-115, ktorým súd stanovil výšku úrazových dávok patriacich žalobcovi za pracovný úraz zo dňa 04.10.2003 bol pre Sociálnu poisťovňu, ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie právne záväzný v zmysle § 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, čo nepochybne vyplýva z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR. Sociálna poisťovňa mala za zamestnávateľa žalobcu vyplatiť náhrady priznané súdom (vrátane trov konania) alebo zabezpečiť vydanie rozhodnutia o priznaní úrazových dávok podľa citovaného rozsudku OS Svidník do termínu jeho vykonateľnosti. Za situácie, že žalovaná bola viazaná rozsudkom OS Svidník č.k. 2C/20/2005-115, ktorý rozhodoval o nárokoch žalobcu, ktoré nie je možné uhradiť bez súdneho rozhodnutia, bolo by nelogické, ak by nemala byť viazaná aj výrokom o náhrade trov konania žalobcu spojených so súdnym uplatňovaním svojich nárokov proti sociálne poistenému zamestnávateľovi, ktorému bola v konaní uložená povinnosť na ich náhradu. Navyše, žalovaná v uvedenom konaní vystupovala ako vedľajší účastník s aktívnymi procesnými oprávneniami a o priebehu konania a o jeho výsledku bola bezprostredne informovaná a rozsudok súdu jej bol doručený dňa 15.05.2006. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná ako poisťovňa zamestnávateľa mala právny záujem na výsledku sporu, inak by nemohla byť v pozícii vedľajšieho účastníka. Je paradoxné, že žalovaná následne odmietala plniť za poisteného zamestnávateľa, preto žalobca musel proti žalovanej (spočiatku proti jej nečinnosti a následne proti nezákonným rozhodnutiam) kvalifikovane postupovať a vyvolať rad konaní, s ktorými boli bezpochyby spojené náklady na právne zastúpenie (majetková ujma na strane žalobcu). Až po konečnom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR boli rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 17.05.2011 žalobcovi priznané úrazové dávky v sume 53.475,40 Eur a 115.714,- Eur a na účet žalobcu poukázané dňa 24.05.2011.

Nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami vznikla žalobcovi škoda. Žalovaná bola viazaná rozsudkom OS Svidník č.k.2C/20/2005. Pokiaľ by žalovaná postupovala zákonne, do vykonateľnosti rozsudku dňa 03.06.2006 mala za poisteného zamestnávateľa vyplatiť žalobcovi priznané náhrady, ktoré žalobca dôvodne očakával. Žalovaná tak učinila až dňa 24.05.2011, kedy úrazové dávky poukázala na účet žalobcu. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu dňa 04.06.2006. Žalobca v časovom období od 04.06.2006 až do 24.05.2011 nemohol disponovať s peňažnými prostriedkami a brať z nich úžitky pre omeškanie žalovanej. O výške úrokov z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolestné a náhradu SSU bolo rozhodnuté rozsudkom OS Svidník č.k. 6C/96/2006 vo výške 8 % ročne z dlžných súm od 04.06.2006, ktoré žalobca kapitalizoval do 23.5.2001. Uvedeným rozsudkom (III. Výrok) bolo rozhodnuté aj o úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.973,54 Eur (trovy konania OS Svidník 2C/20/2005), ktoré žalobca poukázal na účet právneho

zástupcu dňa 06.06.2011 a úrok z omeškania k týmto trovám žalobca kapitalizoval od 04.06.2006 do 06.06.2011. V konaní 6C/96/2006 vystupovala žalovaná v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Žalobcovi bola v uvedenom konaní priznaná náhrada trov konania vo výške 2 040,46 Eur, ktoré zaplatil právnomu zástupcovi dňa 06.06.2011. Žalobca si ďalej uplatnil proti žalovanej trovy právneho zastúpenia v správnom konaní vo výške 4.191,42 Eur špecifikované na č.l. 98 súdneho spisu, ktorých výšku žalovaná v konaní nenamietala.

Medzi nesprávnym úradným postupom žalovanej, jej nezákonnými rozhodnutiami a vznikom škody je príčinná súvislosť. Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd zistil, že všetky zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody boli splnené a zodpovednosť žalovanej nie je možné vylúčiť. Porušenie právnej povinnosti (nezákonnosť) na strane žalovanej boli jednoznačne preukázané vyššie uvedenými rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu SR, ktorými je súd viazaný. Na strane žalobcu vznikla škoda tak, ako bola vyčíslená v žalobe, a to jednak v podobe ušlého zisku (kapitalizované judikované úroky z omeškania), to je zisku, ktorý žalobcovi ušiel, pretože nemohol s peňažnými prostriedkami, na ktoré mu vznikol nárok dňa 31.05.2006 disponovať po dobu 1815 dní. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, alebo v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd zistil, že škoda vznikla žalobcovi aj v podobe trov právneho zastúpenia v konaniach, ktoré musel vyvolať a viesť, aby sa v konečnom dôsledku domohol svojich právnych nárokov, a teda škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami žalovanej. Nepriznanie nároku na náhradu škody by de facto znamenalo odobrenie nezákonného stavu, čo by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti. Prvostupňový súd priznal žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy od 04.11.2011, to je od doručenia negatívneho rozhodnutia žalovanej v štádiu predbežného prerokovania nároku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania vo výške 4.350,73 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Mala za to, že podľa platnej právne úpravy do 31.12.2003 bola konštrukcia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania upravená v príslušných ustanoveniach aktuálne platných Zákonníkov práce prakticky zhodne. Sociálna poisťovňa vstúpila do pracovnoprávnych vzťahov medzi zamestnávateľom a zamestnancom od 01.04.2002 ako právny nástupca pôvodného vykonávateľa poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré bolo do právneho poriadku zavedené od 26.11.1993. Plnenie za poisteného zamestnávateľa právny predchodca aj Sociálna poisťovňa vykonávali výlučne na hmotnoprávnych ustanoveniach aktuálne platného Zákonníka práce. Žalobca podľa názoru žalovanej nemá právo žiadať úroky z omeškania a priznanie trov predchádzajúceho konania ako istiny, keďže ani právny predchodca, ani Sociálna poisťovňa s ním neboli v právnom vzťahu. Samotná dikcia ustanovení vyhlášky MF SR č. 280/1993 Z.z. a zákona o Sociálnej poisťovni predstavuje úpravu nárokov poisteného zamestnávateľa voči Slovenskej poisťovni, a.s. a neskôr voči Sociálnej poisťovni. Trovy konania sú procesným inštitútom. Podľa § 5 vyhlášky MF SR č. 280/1993 Z.z. poisťovňa uhradí trovy konania vynaložené poisteným zamestnávateľom v súvislosti s udalosťou, ktorá mohla byť dôvodom vzniku práva na plnenia poisťovne len vtedy, ak sa vopred písomne zaviazal uhradiť ich. V spisovej dokumentácii sa takáto dohoda nenachádza, preto na účely tohto konania je potrebné vychádzať z uvedenej vyhlášky. Účinnosť zrušenia vyhlášky bola posunutá k 31.03.2003 z dôvodu, že od 01.04.2002 nadobudol účinnosť nový Zákonník práce a od tohto dňa začala vykonávať zákonné poistenie Sociálna poisťovňa. Vyhláška bola zrušená zákonom o Sociálnej poisťovni. V čase podania žaloby v konaní podľa názoru žalovanej platila spomínaná vyhláška. Predpokladom vzniku nároku na náhradu trov konania zo sporov o náhradu škody u poškodenia zdravia pri pracovnom úraze alebo chorobe z povolania bola nielen písomná dohoda, ale tieto museli byť aj vynaložené, a to poisteným zamestnávateľom. Zo zákona o sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov vyplývajú práva a povinnosti nie poškodeným zamestnancom, ale poisteným zamestnávateľom a Sociálnej poisťovni. Nemožno preto súhlasiť s názorom, že Sociálna poisťovňa mala hradiť trovy konania podľa § 44g ods. 1 zákona o Sociálnej poisťovni. V čase vzniku pracovného úrazu a v čase podania žaloby uvedené ustanovenie ešte neplatilo. Žalovaná mala za to, že v tomto prípade nejde o rovnoprávny vzťah veriteľa a dlžníka, ale o vzťah správneho orgánu a fyzickej osoby, preto sa na tento vzťah nemôžu použiť ustanovenia § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Za peňažný dlh podľa názoru žalovanej nie je možné považovať dávku sociálneho poistenia. Občiansky zákonník

neukladá platiteľovi dávok sociálneho poistenia v prípade jeho omeškania platiť úrok z omeškania. Zodpovednosť zamestnávateľa za poškodenie zdravia pre pracovný úraz alebo chorobu z povolania právna veda vymedzila ako objektívnu zodpovednosť a ako u väčšiny súkromnoprávných inštitútov sú pripustené liberačné dôvody, ale následky nemôže niesť iný, ako zodpovedný subjekt. Pokiaľ Sociálna poisťovňa vyplatila k rukám oprávnených subjektov akékoľvek plnenie z fondu úrazového poistenia, plnila ako subjekt verejného práva zo zákona a finančné plnenie nie je poskytnuté z jej strany z titulu sankcie. Na základe uvedeného žiadala žalovaná, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že od 01.04.2002 výkon poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania začala vykonávať Sociálna poisťovňa, teda v čase vzniku pracovného úrazu to bola už Sociálna poisťovňa, ktorá citované poistenie vykonávala. Žalobca s argumentáciou žalovanej nesúhlasil s tým, že žalovaná si dostatočne neuvedomila právny základ uplatňovaných nárokov. Žalovaná sa dopustila nesprávneho úradného postupu a opakovane vydala nezákonné rozhodnutia, ktoré boli neskôr zrušené, preto podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovedá žalobcovi za škodu. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa bez zopakovania, či dopĺňovania dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa. Preto tak urobil bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 213 ods. 3, 4, 5 a § 214 ods. 2 O.s.p.). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu zodpovedajúco ust. § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.. Pri preskúmaní odvolaní napadnutého rozhodnutia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať tento rozsudok z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., v znení účinnom od 15.10.2008, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré považuje za správne. Súdom prvého stupňa vykonané vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa ust. § 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy a c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. i) zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 1 zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom. 12) Poznámka pod čiarou č. 12 znie : Občiansky zákonník.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 120 ods. 1,2 a 3 zákona o sociálnom poistení sociálne poistenie vykonáva Sociálna poisťovňa. Sociálna poisťovňa je verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. Sociálna poisťovňa je právnická osoba so sídlom v Bratislave.

Podľa ust. § 259 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len "peňažná náhrada") a o nároku na podporu v nezamestnanosti, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa ust. § 44g ods. 1 zákona č. 274/1994 Z.z. o sociálnej poisťovni (príslušný predpis účinný do 31.12.2003) Sociálna poisťovňa uhradí trovy súdneho konania alebo mimosúdneho prerokovania vynaložené zamestnávateľom v súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá by mohla byť dôvodom na vznik práva na plnenie Sociálnej poisťovne, len ak sa vopred písomne zaviazal ich uhradiť, alebo ak súd rozhodol o nárokoch, ktoré nemožno uhradiť bez súdneho rozhodnutia.

Podľa ust. § 5 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 280/1993 Z.z., ktorou sa ustanovujú bližšie podmienky a sadzby poisťného zákonného poistenia zamestnávateľa pre prípad zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze alebo chorobe z povolania poisťovňa uhradí trovy súdneho konania alebo mimosúdneho prerokovania vynaložené poisteným v súvislosti s udalosťou, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na poistenie poisťovne, len vtedy, ak sa vopred písomne zaviazal uhradiť ich. Táto Vyhláška bola zrušená od 01.07.2001 Zákonom č. 242/2001 Z.z..

Žalobca si uplatnil svoje nároky podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca si v súlade so zákonom uplatnil svoj nárok v rámci tzv. „predbežného prerokovania na náhradu škody“ podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, preto po uplynutí zákonnej 6 mesačnej lehoty v súlade s § 16 ods. 1 pristúpil k podaniu žaloby.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca utrpel dňa 04.10.2003 v Ostrave na pracovisku svojho zamestnávateľa SVADKO, s.r.o., Centrálna 632/7, 089 01 Svidník, IČO: 31 668 194 pracovný úraz, v dôsledku ktorého zostal úplne invalidným a ťažko zdravotne postihnutým občanom. Na základe žiadosti žalobcu Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím zo dňa 11.11.2004 číslo: 300-276/2004, číslo rozhodnutia: 1104041260 priznala žalobcovi náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 4.10.2003 v sume 72.000,- Sk a rozhodnutím zo dňa 29.12.2004 číslo 300-320/2004, číslo rozhodnutia 1104048297 priznala žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 04.10.2003 v sume 168.000,- Sk. Uvedené sumy za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia boli žalobcovi Sociálnou poisťovňou následne vyplatené. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 21.04.2006, č. k. 2C/20/2005-115 rozhodol vo veci toho istého pracovného úrazu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 1 611.000,- Sk (53.475,40 Eur) a o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 3.486.000,- Sk (115.714,- Eur) podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1995 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.05.2006 a stal sa vykonateľným dňa 03.06.2006. Sociálna poisťovňa bola žalobcom vyzvaná písomne dňa 31.05.2006 a následne 13.06.2006 na výplatu úrazových dávok. Z odpovede Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 12.07.2006 č. 221 2700/2006 vyplýva, že táto odmietla plnenie v zmysle rozsudku OS Svidník 2C/20/2005 a plnenie súdom priznaných náhrad za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia ponechala na zamestnávateľa žalobcu. Žalobca vyvolal vo veci správne konanie a dňa 04.08.2006 podal žiadosť o priznanie úrazových dávok, ktoré vyplývajú z rozsudku Okresného súdu Svidník, zo dňa 21.04.2006 č. k. 2C/20/2005-115. Na túto žiadosť o priznanie úrazových dávok reagovala Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník listom č. 300-409/2006 zo dňa 26.09.2006 tak, že zopakovala stanovisko Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave č. 2212700/2006 zo dňa 12.07.2006 s tým, že žalobca nemá nárok na priznanie týchto úrazových dávok nad rámec, ako mu už boli Sociálnou poisťovňou priznané a vyplatené.

Vzhľadom k nečinnosti Sociálnej poisťovne podal žalobca dňa 6.10.2006 na Krajský súd v Prešove návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t O.s.p. Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 06.09.2007 č. k. 2S/19/2006-40 rozhodol, že Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník je povinná konať a rozhodnúť o žiadosti žalobcu o priznaní úrazových dávok zo dňa 04.08.2006 v konaní č. 300-409/2006 v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2007.

Po právoplatnosti uznesenia Krajského súdu Prešov zo dňa 06.09.2007, č. k. 2S/19/2006-40 rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vo veci nároku na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia za pracovný úraz zo dňa 04.10.2003 rozhodnutím zo dňa 22.10.2007 číslo 300-563/2007 tak, že vyslovila, že žalobca nemá nárok na výplatu náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nad rámec určený v § 99 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, t. j. nad sumu 240.000,- Sk podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov pre pracovný úraz zo dňa 4.10.2003. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 22.10.2007 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava rozhodnutím zo dňa 06.02.2008 číslo 223-80/2008 (1108003391) tak, že odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Svidník. Na

základe žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 06.02.2008 rozhodol Krajský súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.11.2008, č. k. 1S/10/2008-54 tak, že zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 06.02.2008 a vrátil jej vec na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.02.2009. Následne Sociálna poisťovňa, ústredie svojím rozhodnutím zo dňa 17.04.2009, číslo 223-2179/2009 zrušila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 22.10.2007 číslo 300-563/2007 a vec vrátiť tejto pobočke na nové prejednanie a rozhodnutie. Ústredie Sociálnej poisťovne rozhodovalo v jednom rozhodnutí aj o bolestnom, aj o sťažení spoločenského uplatnenia. Pobočka Sociálnej poisťovne vo Svidníku však ďalej už o dvoch úrazových dávkach rozhodovala osobitne. Po zrušení rozhodnutia a vrátení veci Sociálna poisťovňa pred vydaním svojho ďalšieho rozhodnutia vykonala dňa 17.06.2009 ústne pojednávanie podľa § 188 zákona č. 461/2003 Z. z. Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vydala dňa 25.06.2009 rozhodnutie č. 300-282/2009 (číslo ISUP: 11090233351), ktorým rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu za bolestné v sume 53.475,40 Eur a rozhodnutie č. 300-283/2009 (číslo ISUP: 11090233352), ktorým rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 115.714,- Eur. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu o nepriznaní bolestného rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 11.09.2009 číslo 224-4277/2009 (1109032426), tak že odvolanie bolo v celom rozsahu zamietnuté a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 25.06.2009. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu o nepriznaní sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 2.10.2009 číslo 224-4276/2009 (1109035019) tak, že odvolanie bolo v celom rozsahu zamietnuté a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 25.06.2009. Žalobca podal dňa 07.10.2009 na Krajský súd v Prešove proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 11.9.2009 (bolestné) žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Dňa 16.10.2009 podal proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 2.10.2009 (SSU) ďalšiu žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Obe žaloby prejednal Krajský súd v Prešove v spoločnom konaní pod sp. zn. 1S/60/2009 a rozsudkom zo dňa 23.2.2010 č. k. 1S/60/2009-35 žaloby žalobcu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 23.02.2010 rozhodol Najvyšší súd SR svojím rozsudkom zo dňa 11.01.2011 sp. zn. 1Sžso/18/2010 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 23.02.2010, č. k. 1S/60/2009-35 zmenil tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 11.09.2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 02.10.2009 zrušil a vec vrátil sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň vyslovil v citovanom rozsudku záväzný právny názor, ktorým bola Sociálna poisťovňa v ďalšom konaní viazaná. Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, podľa ktorého: „Okresný súd Svidník pri aplikácii § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. s prihliadnutím vyhodnotil pracovný úraz žalobcu za prípad hodný osobitného zreteľa a rozsudkom zvýšil bolestné o 20 násobok základného bodového hodnotenia. Tohto súdneho konania sa v pozícii vedľajšieho účastníka zúčastnila pobočka žalovanej vo Svidníku, pričom v rámci svojich procesných oprávnení mohla aktívne zasahovať do vymedzenia prípadov hodných osobitného zreteľa vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu o náhrade škody na zdraví. Za tejto situácie sa Najvyšší súd nemôže stotožniť s argumentáciou žalovanej, že na danú vec rozsudok Okresného súdu Svidník sa nevzťahuje a ani nie je relevantný. Naopak, v prejednávanej veci okresný súd právoplatne rozhodol aj o otázke, ktorá je pre konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia vo veci určenia výšky úrazovej dávky podstatná (Najvyšší súd zdôrazňuje vplyv súdneho rozhodnutia na úrazové dávky a nie na náhradu škody), a žalovaná je takýmto súdnym rozhodnutím v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. viazaná. Žalovaná sa však, napriek hore uvedeným skutočnostiam, odmietla s touto skutočnosťou zaoberať, a naopak rozsudok okresného súdu, ktorý vychádzal z ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. označila za náhradu škody a motiváciu súdneho konania klasifikovala ako náhradu škody. A hoci pri ust. § 7 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. pripustila, že sa vzťahuje na úrazové dávky, a preto adresátom tohto ustanovenia je žalovaná ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie, tak už nasledujúce ustanovenie, tzn. § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky s dôrazom na jej charakter (tzn. náhrada škody) prisúdila zamestnávateľovi a vylúčila z aplikácie práva sociálneho zabezpečenia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.02.2011.

Po nadobudnutí právoplatnosti citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR Sociálna poisťovňa, ústredie svojim rozhodnutím zo dňa 01.04.2011 číslo 1844-1/2011-BA (bolestné a rozhodnutím zo dňa 01.04.2011, číslo 1845-3/2011-BA (SSU) zrušila napadnuté rozhodnutia svojej pobočky vo Svidníku a vec vrátila na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v úvode žaloby citovaným rozhodnutím zo 17.05.2011, č. 4296-3/2011 SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za bolesť v sume 53.475,40 Eura a rozhodnutím zo 17.05.2011 č. 4296-4/2011-SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 115.714,- Eur. Obe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník nadobudli právoplatnosť a stali sa vykonateľnými dňa 19.05.2011.

Na účet žalobcu boli priznané úrazové dávky poukázané dňa 24.5.2011.

Žalobcom uplatnená náhrada škody pozostáva z ušlého zisku (v podobe kapitalizovaných úrokov z omeškania) za oneskorenú výplatu úrazových dávok. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.04.2007, č. k. 6C/96/2006-36 bolo rozhodnuté o výške úroku z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolestné a náhradu za SSU na 8% ročne od 04.06.2006 do zaplataenia. Žalobca v zmysle uvedeného rozsudku kapitalizoval úroky za časové obdobie od 04.06.2006 do 23.05.2011. V prípade bolestného vo výške 53.457,40 Eur (1.611.000,- Sk) predstavujú kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8 % ročne za obdobie od 04.06.2006 do 23.05.2011 sumu 21.272,96 Eur a v prípade sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 115.714,- Eur (3.486.000,- Sk) predstavujú kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8 % ročne za obdobie od 04.06.2006 do 23.05.2011 sumu 46.031,98 Eur.

Ďalej žalobcom uplatnená náhrada škody pozostávala z trov konania. Rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku zo dňa 21.04.2006, č. k. 2C/20/2005-115 bol zamestnávateľ žalobcu zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 179.958,90 Sk (5.973,54 Eur). Úroky z omeškania vo vzťahu k týmto trovám boli prisúdené tretím výrokom rozsudku OS Svidník dňa 16.04.2007, č. k. 6C/96/2006-36 na 8 % ročne od 04.06.2006 do zaplataenia. Žalobca zaplatil dňa 06.06.2011 na účet právneho zástupcu trovy súdneho konania 5.973,54 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.04.2007, č. k. 6C/96/2006-36, ktorý pojednával o úrokoch, priznal súd žalobcovi náhradu trov konania vo výške 61.470,60 Sk (2.040,46 Eur). Aj túto sumu žalobca dňa 06.06.2011 právnenmu zástupcovi zaplatil na jeho účet. Žalobca teda právnenmu zástupcovi doposiaľ zaplatil za trovy súdneho konania 5.973,54 Eur a 2.040,46 Eur, pričom úroky z omeškania z trov vo výške 2.393,36 Eur a trovy správneho konania vo výške 4.191,42 Eur tvoria v súčasnosti záväzok žalobcu voči právnenmu zástupcovi.

Vo vzťahu k námietke žalovanej, že v danom prípade ide o vzťah správneho orgánu a fyzickej osoby, teda o verejnoprávny vzťah, odvolací súd poznamenáva, že práve skutočnosť, že verejná moc autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkovane, a tým pádom zasahuje do ich práv a povinností, preto prirodzene zákonodarca v súlade s princípmi právneho štátu upravil jej zodpovednosť za nesprávne rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup špeciálnym predpisom zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Je pochopiteľné, že pokiaľ orgán verejnej moci zasahuje do práv a povinností fyzických a právnických osôb, musí za výkon verejnej správy niesť zodpovednosť. Pri zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, preto ide najmä o to, či v konkrétnom prípade výkonu verejnej správy boli dodržané pravidlá určené zákonom.

Zodpovednosť verejnej správy za škodu spôsobenú pri výkone verejnej správy je osobitým prípadom zodpovednosti za škodu, pričom svojou povahou, ako správne konštatoval prvostupňový súd, je občianskoprávnym vzťahom. Právna úprava náhrady nemajetkovej ujmy vzniknutej v dôsledku nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu obsiahnutá v zákone o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nadväzuje na všeobecnú občianskoprávnú úpravu zakotvenú v Občianskom zákonníku. Pre rozhodnutie vo veci samej bolo potrebné v prvom rade zistiť, či príslušný orgán verejnej moci t.j. Sociálna poisťovňa porušila svoju právnu povinnosť a svojim nesprávnym úradným postupom (respektíve v tomto prípade nekonaním) a spôsobila žalobcovi škodu. Prvostupňový súd správne na základe uvedeného špeciálneho predpisu zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyhodnotil všeobecné kritériá, ktorých súčasné splnenie je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. V konaní žalovanej

zistil prvé kritérium, ktorým bol nesprávny úradný postup, čo vyplývalo z uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/19/2006-40, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2007. Nezákonnosť rozhodnutí mal za preukázanú rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/18/2010 zo dňa 11.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.02.2011. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že žalobcovi nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami vznikla škoda. Táto nepochybne vyplývala zo skutočnosti, že žalobca nemohol nečinnosťou žalovanej v období od 04.06.2006 do 24.05.2011 disponovať s peňažnými prostriedkami. Nesprávnym je názor žalovanej ohľadom úroku z omeškania, keďže v danom prípade ide nepochybne o nárok vyplývajúci z občianskoprávneho vzťahu a škoda vzniknutá z nesprávneho úradného postupu žalovanej spočívala v nemožnosti disponovania s prostriedkami. Argumentum ad absurdum by to znamenalo, že porušovaním povinností, nesprávnym konaním žalovanej, by bol neprímerane zvýhodňovaný orgán verejnej moci s možnosťou dlhšej dispozície s prostriedkami náležiacimi žalobcovi. Práve úrok z omeškania je sankciou, ktorá prichádza do úvahy pri porušení povinnosti plniť žalovanou riadne a včas, pričom predstavuje zákonnú sankciu a zároveň predchádza znehodnocovaniu peňažného dlhu infláciou tým, že veriteľ nemôže disponovať prostriedkami. Žalovaná nekonaním, resp. nesprávnym úradným postupom, neumožnila žalobcovi disponovať s prostriedkami, preto je zodpovednou v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. a), d) v spojení s § 5, § 9 zákona o o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Na margo námietky žalovanej ohľadom škody pozostávajúcej z náhrady trov konania sa žiada uviesť, že Sociálna poisťovňa bola podľa § 120 ods. 2 Zákona č. 461/2003 Z.z. zriadená ako verejnoprávna inštitúcia na výkon sociálneho poistenia. V zmysle § 259 ods. 4 citovaného zákona mala Sociálna poisťovňa o nárokoch na náhradu škody spôsobenú príslušným pracovným úrazom konať podľa zákona č. 274/1994 Z.z. o sociálnej poisťovni (príslušný predpis účinný do 31.12.2003), pretože išlo o nárok, ktorý vznikol do 1.4.2004. V danom prípade (konanie o náhradu škody z pracovného úrazu) išlo o nárok žalobcu, ktorý mu mohol byť priznaný iba v rámci súdneho konania. To vyplýva z obsahu § 7 (Výška odškodnenia) Vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Z uvedeného dôvodu mala Sociálna poisťovňa § 44g ods. 1 Zákona č. 274/1994 Z.z. povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania aj bez jej predchádzajúceho písomného záväzku na takéto nahradenie, pretože súd rozhodoval o nárokoch, ktoré nebolo možné uhradiť bez súdneho rozhodnutia. Námietka žalovanej poukazujúca na znenie § 5 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 280/1993 Z.z. nemá oporu v zákone, pretože táto Vyhláška bola zrušená od 01.07.2001 Zákonom č. 242/2001 Z.z. Na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení súd konštatuje, že Sociálna poisťovňa mala ako orgán verejnej moci zriadený na účely výkonu sociálneho poistenia podľa § 120 Zákona č. 461/2003 Z.z. povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré mu vznikli v rámci vyššie citovaného súdneho konania. Sociálna poisťovňa neuhradením predmetných trov konania podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobila žalobcovi škodu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobcovi ako úspešnému účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny právneho zástupcu žalobcu za 1 úkon právnej služby v sume 585,89 Eur. K tejto odmene je potrebné pripočítať tzv. režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., čo predstavuje sumu 7,63 Eur, a 20 % DPH vo výške 118,70 Eur, spolu potom odmena právneho zástupcu žalobcu v odvolacom konaní predstavuje sumu 712,22 Eur, ktorá predstavuje trovy na strane žalobcu v odvolacom konaní.

V súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p. uložil odvolací súd žalovanému ako neúspešnému účastníkovi, aby túto náhradu trov odvolacieho konania zaplatil priamo právnomu zástupcovi žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.